

- доктора педагогічних наук зі спеціальності 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки”. К., 2008. 44 с.
4. Кершенштейнер Г. Школа будущего – трудовая школа. Основные вопросы школьной организации. Москва, 1911. С. 109–122.
 5. Ковальчук Г. П. Трудове виховання школярів у загальноосвітніх закладах України в першій третині ХХ століття: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки”. К., 2008. 20 с.
 6. Кузьмінський А. І., Омеляненко В. Л. Педагогіка: [хрестоматія]. К., 2006. 700 с.
 7. Новий довідник: Історія України. К., 2012. 736 с.
 8. Русова С. Ф. Теорія і практика дошкільного виховання. Львів, Краків, Париж, 1993. 125 с.

References

1. Bida O. A. Pryrodoznavstvo i silskohospodarska pratsia: metodyka vykladannia: [navchalnyi posibnyk]. K., Irpin, 2000. 400 s.
2. Danyk A. A. Formuvannia u yunakiv ta divchat hotovnosti do simeino-pobutovoi pratsi u protsesi rodynnoho vykhovannia: avtoreferat dysertatsii na zdobuttia naukovooho stupenia kandydata pedahohichnykh nauk zi spetsialnosti 13.00.01 “Zahalna pedahohika ta istoriia pedahohiky”. Kirovohrad, 1998. 18 s.
3. Kalinichenko N. A. Trudova pidhotovka uchniv silskoi shkoly u tsentralnomu rehioni Ukrainy (druha polovyna KhKh stolittia): avtoreferat dysertatsii na zdobuttia naukovooho stupenia doktora pedahohichnykh nauk zi spetsialnosti 13.00.01 “Zahalna pedahohika ta istoriia pedahohiky”. K., 2008. 44 s.
4. Kershenshteiner H. Shkola budushcheho – trudovaia shkola. Osnovnyie voprosyi shkolnoi orhanyzatsyy. Moskva, 1911. S. 109–122.
5. Kovalchuk H. P. Trudove vykhovannia shkoliariv u zahalnoosvitnikh zakladakh Ukrainy v pershii tretyni XX stolittia: avtoreferat dysertatsii na zdobuttia naukovooho stupenia kandydata pedahohichnykh nauk zi spetsialnosti 13.00.01 “Zahalna pedahohika ta istoriia pedahohiky”. K., 2008. 20 s.
6. Kuzminskyi A. I., Omelianenko V. L. Pedahohika: [khrestomatia]. K., 2006. 700 s.
7. Novyi dovidnyk: Istoriiia Ukrainy. K., 2012. 736 s.
8. Rusova S. F. Teoriiia i praktyka doshkilnoho vykhovannia. Lviv, Krakiv, Paryzh, 1993. 125 s.

Одержано статтю: 16.01.2019

Прийнято до друку: 21.02.2019

УДК 37.018.1:173:165.

DOI: 10.15330/esu.15.175-182

Людмила Гончар,

доктор педагогічних наук,
старший науковий співробітник,
Інститут проблем виховання НАПН України
(м.Київ, Україна)

Ludmila Gonchar,

Doctor of pedagogical sciences, senior researcher,
Institute of educational problems of NAPN of
Ukraine (Kyiv, Ukraine)

Ludmilagonchar1@gmail.com

УРАХУВАННЯ ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ЦІННОСТІ “ЖИТТЯ”

TAKING INTO ACCOUNT OF THE AGE-OLD PECULIARITIES OF YOUNGER TEENAGERS IN THE PROCESS OF FORMING OF MORAL VALUE "LIFE"

Виявлено, що кожний віковий період має свої особливості, які позначаються на формуванні ціннісних орієнтацій молодого покоління. З'ясовано, що ефективним щодо формування цінності життя є молодший підлітковий вік, який характеризується сукупністю новоутворень, що активізують чи гальмують належний перебіг процесів

формування цього феномену у дітей означеного віку. Зокрема, на рівні молодшого підліткового віку основними новоутвореннями є такі: розвиток критичного мислення, збільшення самостійності, розширення і поглиблення міжособистісних відносин, активне становлення основ свідомої суспільно значущої поведінки, формування моральних принципів та соціальних настанов, інтенсивне формування самосвідомості і самооцінки, зростання конфліктності у взаєминах і т. ін.

Оскільки цінність життя є інтегративним феноменом, що включає в себе когнітивний, емоційно-ціннісний і поведінково-діяльнісний компоненти, детально розглянуто особливості формування цих сфер у дітей молодшого підліткового віку.

Ключові слова: цінність життя, молодші підлітки, знання, емоції, вчинки.

It was revealed that each age period has its own characteristics, which affect the formation of value orientations of the younger generation. It was found that effective in forming the value of life is a younger adolescent age, characterized by a set of tumors that activate or inhibit the proper course of the processes of forming this phenomenon in children of the specified age. In particular, at the level of the younger adolescence, the main new tumors are the following: development of critical thinking, independence, expansion and deepening of interpersonal relationships, active development of the foundations of deliberate behavior, the formation of moral principles and social attitudes, the intensive formation of identity and self-esteem, growth of conflicts in the relationship, etc.

Since the value of life is an integrative phenomenon, which includes cognitive, emotional-value and behavioral-activity components, the peculiarities of formation of these spheres in young adolescents are considered in detail. It was found that the degree of development of a cognitive component depends not only on the expansion of informative knowledge, but on the ability of the individual to critically rethink this knowledge, to compare with those acquired earlier. It is revealed that the cognitive component of the value of life involves a certain level of knowledge of the younger teenager about knowledge of: life as a higher, absolute value; health and ways of its preservation and improvement as a source of full life; the fullness of life on the basis of creativity and optimism of life. In the process of purposeful educational work, this knowledge passes into beliefs that determine the presence of young adolescents motives and needs to preserve life and health, the desire to make their own life rich and interesting; value attitude to the life and health of his and other people (indicators of the emotional and value component of the value of life of younger teenagers).

Behavioral-activity component of the value of life of a young teenager involves: the ability to be careful about own life and health, to maintain safety and a healthy lifestyle, to organize their own lives on the basis of creativity and vital optimism.

Key words: the value of life, younger teenagers, knowledge, emotions, deeds.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Проблема формування цінності життя у дітей молодшого підліткового віку у взаємодії сім'ї і школи є особливо актуальною у світлі вимог сучасності до зміцнення інституту сім'ї, покращення змісту внутрішньосімейної життєдіяльності, важливості побудови міжособистісних взаємин на засадах культурних норм і цінностей; формування у підростаючого покоління ставлення до свого життя як до домінуючої людської цінності. Цю тезу підкріплює й низка таких нормативних державних документів, як Національна Доктрина розвитку освіти, Державними національними програмами “Здоров'я нації”, “Репродуктивне здоров'я”, “Про рекламу та заходи з попередження і зменшення вживання тютюнових виробів”, Концепція державної сімейної політики та ін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання порушеної проблеми і на які спирається автор. Висвітленню аксіоматичного підходу до питання формування життя і здоров'я як найвищої цінності присвячено праці як зарубіжних (М. Демель, А. Гавель, Е. Роман, А. Сіціньський), так і вітчизняних науковців (І. Бех, І. Білецька, І. Булах, З. Карпенко, Г. Кирмач, Л. Михайлова, В.Шахрай) та ін.

Мета статті – розгляд вікових особливостей дітей молодшого підліткового віку у процесі формування у них цінності життя.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням одержаних наукових результатів. Підлітковий вік, за твердженням Т. Кравченко й О. Хромової, вважається складним і зламним через перехід людини від дитинства до дорослості. Саме в цей час у людини закладається фундамент світобачення, розвиваються практичні навички та здібності до вирішення питань індивідуальної і соціальної реальності та долання перешкод, виробляються стійкі форми поведінки, засоби емоційного реагування, що у подальшому визначають життєдіяльність, фізичне і психічне здоров'я людини [9, с. 25].

Варто зважати й на таку особливість підліткового віку, як його кризовість. Ця ознака полягає в тому, що саме у молодшому підлітковому віці розпочинається активна, іноді кардинальна зміна психологічної організації дитини. Вона згодом супроводжується симптомами перехідних періодів психічного розвитку, передусім наростанням внутрішньої і зовнішньої конфліктності. Це зумовлює те, що молодшим підліткам різка притаманні зміна настрою і переживань (від нестримної веселості до смутку і навпаки), підвищена збудливість, імпульсивність, “підлітковий комплекс” емоційності, а також низка інших полярних відчуттів і якостей, які проявляються почергово; особлива чутливість до того, як ставляться до нього однолітки; внаслідок суттєвого розширення обсягу, змісту і характеру діяльності дитини відбувається перебудова наявних психологічних структур, встановлюються нові зв'язки й утворення, закладаються основи свідомої поведінки, формуються моральні принципи та соціальні настанови тощо [2, с. 32].

За визначенням В.Шахрай, цінність життя розуміється як “ставлення особи до життя як найвищої людської цінності, що відображається в усвідомленні безпеки життя, організації повноти життя на основі творчості та життєвого оптимізму, розвитку життєвої компетентності, створюючи для індивіда можливість гідної людської самореалізації в сучасному проблемному соціумі” [11, с. 67]. Оскільки цінність життя є, на наш погляд, інтегративним феноменом, що включає в себе когнітивний, емоційно-ціннісний і поведінково-діяльнісний компоненти, важливим є врахування особливостей формування цих сфер у дітей молодшого підліткового віку. Розгляньмо ці особливості почергово.

Когнітивна складова цінності життя, на нашу думку, передбачає певний рівень володіння молодшим підлітком знаннями про: життя як вищу, абсолютну цінність; здоров'я і способи його збереження та покращення як джерело повноцінності життя; повноту життя на основі творчості і життєвого оптимізму.

Завдяки когнітивному компонентові індивід засвоює соціальний досвід, що поєднує в собі “...уявлення про цінності, норми, алгоритми, стандарти і принципи адекватних форм поведінки, способи і стиль життя, життєві мотивації і потяги...”. У дитини, яка зростає під дією цього компонента, “...формується соціально затребувана сукупність соціальних ролей, здійснюється вибудова своєї

моделі соціальних відносин, встановлюються вибіркові контакти з реальними людьми в мікро- та макросоціумі” [5, с. 180].

Зазначимо, що ступінь розвиненості когнітивного компонента залежить не стільки від розширення інформативних знань, скільки від можливостей індивіда критично переосмислити ці знання, зіставити зі здобутими раніше, перевірити їх на придатність. Звісно, сказане більшою мірою стосується підлітків – молодші школярі ще не спроможні самотійно аналізувати набуті знання, потребують у цьому допомоги дорослих – батьків і вчителів [4, с. 116].

Досягнення підлітка у розумовому розвитку, як вважає І. Бех, впливають на взаємини між ним і батьками. Учений дотримується думки, що підліток “...починає піддавати сумніву цінності батьків, порівнювати їх з іншими батьками, звинувачувати у лицемірстві, що полягає у невідповідності їхньої поведінки проголошуваним принципам; розбіжність між дійсним і можливим спричиняє бунт підлітка” [3, с. 105].

Отже, наявні у дітей цього віку знання про життя як вищу, абсолютну цінність, а також здоров’я і способи його збереження та покращення як джерело повноцінності життя орієнтують дітей на правильне світосприйняття, увагу до збереження власного життя і здоров’я, спрямовують молодших підлітків на вчинки, що підпорядковуються високим моральним цілям. За умови інтеріоризації цих моральних цілей у підлітків формується позитивне мислення, поняття про життя як вищу і абсолютну моральну цінність. Водночас у молодших підлітків формується відповідальне ставлення до саморозвитку і творчості, вміння усвідомлено ставитися до власних життєвих цілей та поважати життєві цілі і прагнення інших, зокрема найближчих у родині – батьків, братів і сестер, інших людей з сімейного та шкільного оточення.

У процесі цілеспрямованої виховної роботи ці знання переходять в переконання, що визначають наявність у молодших підлітків мотивів і потреб берегти життя і здоров’я, прагнення зробити власне життя насиченим і цікавим; ціннісного ставлення до життя і здоров’я свого та інших людей Ці показники визначають наступну, емоційно-ціннісну складову цінності життя молодших підлітків.

Щоб визначити змістове наповнення емоційно-ціннісного компонента, брали до уваги здатність особистості до переживання емоцій, почуттів і станів – своїх та інших людей. Певна річ, завдяки емоційно-почуттєвій сфері люди здатні налагоджувати контакти, краще розуміти один одного. Емоції відображають ставлення як до себе, так і до людей, що поруч, оскільки уміння емпатійно співчувати іншій особі сприяє взаєморозумінню між людьми.

Почуття є провідними емоційно-смісловими утвореннями людини й відображають особистісне ставлення людини до суспільної дійсності, світу природи і світу людей [4, с. 117].

Ставлення молодшого підлітка до світу є більшою мірою позитивним, зростають його автономія у сім’ї та вплив на нього однолітків. Дитині цього віку властиві розважливність, терпимість, гумор, ініціативність, вона вже переймається своєю зовнішністю і цікавиться представниками протилежної статі.

Провідними особливостями підлітка є звернення “усередину”, виражена інтровертивність, схильність до занурення у свій внутрішній світ, самокритичність і чутливість до критики, зацікавленість психологією, критичне ставлення до батьків, більша вибірковість у зав’язуванні дружніх взаємин [8, с. 51].

Оскільки підліткові, за переконанням дослідників, притаманні різка зміна настрою і переживань (від нестримної веселості до смутку і навпаки), у нього часто спостерігається підвищена збудливість, імпульсивність, так званий “підлітковий комплекс” емоційності, а також низка інших полярних відчуттів і якостей, які проявляються по чергово [10, с. 80].

Все означене певним чином впливає на взаємини між дорослими і підлітками. Так, під впливом переживання дітьми нових почуттів, які зумовлені прагненнями до самостійності, дорослості й самоствердження, підлітки, з одного боку, намагаються уникнути контролю батьків, хворобливо реагують на обмеження їх у правах; з другого – потребують пильної уваги дорослих. Взаємини з батьками й іншими членами сім’ї часто супроводжуються суперечливими почуттями підлітків: сильним прагненням до незалежності й бажанням бути залежним залежним [3, с. 108].

Варто зауважити, що молодший підліток особливо чутливий до того, як ставляться до нього однолітки, тож у взаєминах з ними здебільшого керується почуттям гідності. Проте інколи це почуття виявляється у нерозсудливій, надмірній формі, що призводить до конфліктів. Водночас дитина цього віку прихильно ставиться до тих однолітків, яких вважає своїми друзями [7, с. 92].

Важливу роль у формуванні цінності життя у молодшого підлітка відіграють не лише почуття до інших людей, але й до себе. Останнім часом набуває дедалі більшого поширення теза, що “...виховання у дитини любові до іншої людини, до колективу, зрештою до суспільства неможливе, якщо вона не любить себе” [2, с. 35]. Беручи до уваги необхідність розвитку “Я”-концепції, тобто вираженої самоідентичності, дотримуємося думки Беха, певні того, що “...розуміння вихователем не повинно зводитися до розуміння почуттів дитини, які вона в даний момент переживає, і доведення їх до свідомості вихованця з метою самокерування ними і відповідного самоконтролю” [2, с. 36]. Щоб вберегтися від хиб та огріхів у вихованні, потрібно розуміти суть загальної ситуації існування дитини як особистості, переконаний вчений. Тобто “...розуміння вихователем вихованця буде оптимально продуктивним за умови пізнання його не на рівні зовнішніх поведінкових проявів, а на рівні глибини його власного “Я” [2, с. 36]. Отже, емоційно-ціннісний компонент охоплює почуття своєї гідності, захищеності, впевненості в собі.

Для усвідомлення молодшими підлітками ставлення до життя як особливої і абсолютної людської цінності є також важливість врахування особливостей розвитку у них поведінково-діяльній сфери.

Поведінково-діяльній компонент віддзеркалює ступінь сформованості в підлітка вміння і навичок позитивної міжособистісної взаємодії, уникнення конфліктних ситуацій, керування своїми емоціями, а також наявність у дитини здатності проявляти сердечність, чуйність, турботливість, милосердя, співчуття до батьків, співпереживати разом з ними, створювати атмосферу довіри. Крім того, цей компонент засвідчує рівень оволодіння вмінням свідомо аналізувати свої рішення і дії, відповідати за їх наслідки. Отже, поведінково-діяльній компонент створює умови для обміну моральними цінностями на засадах гуманізму, дотримання прав іншої людини та виконання обов’язків, до яких спонукають взаємини [4, с. 118].

Поведінково-діяльній складова цінності життя молодшого підлітка, на наш погляд, передбачає: вміння бережливо ставитися до власного життя і здоров’я,

дотримуватись безпеки та здорового способу життя, організувати власне життя на основі творчості та життєвого оптимізму.

Підлітковий вік є періодом, коли почуття дорослості зумовлює в дитини перебудову взаємин між нею і батьками. Як наслідок, у підлітка виникають незадоволення, образа, протест. Окрім того, він може грубіянити, неслухатися, виражати непоступливість. Віддаємо належне батьківсько-дитячим взаєминам, які наповнюються новим змістом. Зокрема, дістають виправдання моральні вимоги до підлітка, якщо вони зумовлюються нормами співробітництва, поваги, тобто моральної рівності, на відміну від моралі “слухняності”. Беремо на увагу, що “почуття дорослості” як центральне новоутворення свідомості підлітка викликає у нього потребу постати на місце дорослого в системі існуючих сімейних взаємин. У доброму разі це є передумовою для розвитку в дитини батьківського ідеалу, усвідомлення нею свого обов’язку стосовно батьків [2, с. 82].

Зі зміною у цей віковий період соціальної ситуації розвитку особистості підлітка розширюються обсяг, зміст і характер його діяльності, виникають суттєві зміни, які обумовлені перебудовою наявних психологічних структур, встановлюються нові зв’язки й утворення, закладаються основи свідомої поведінки, формуються моральні принципи та соціальні настанови тощо [6, с. 12].

У підлітковому віці, як слушно зауважує І. Бех, у дитини інтенсивно формуються самосвідомість і самооцінка, підвищується інтерес до самої себе. Також у підлітків відбуваються якісні зміни моральної свідомості й поведінки, зумовлені співвідношенням двох процесів морального розвитку: “морально-прагматичної” і “безкорисливої” поведінки, заснованої на моральній самооцінці [2, с. 88].

Отже, ставлення підлітка до себе, самооцінка і самовиховання багато в чому визначають його поведінку й успішність у школі. Компонентами самооцінки підлітка, за Я-концепцією Р. Бернса, є почуття своєї значущості, тверда переконаність в імпонуванні іншим людям та його упевненість у здібності до певного виду діяльності [1, с. 27].

У цей віковий період виникають суперечності, зокрема між потребами підлітка й умовами, що сприяють їх задоволенню; між можливостями, що зростають (моральні, фізичні, інтелектуальні), й усталеними формами взаємин із навколишніми; між вимогами до підлітка, що підвищуються, і звичними для нього способами поведінки. З цього логічно випливає, що в молодшому підлітковому віці школярі починають набувати досвіду розв’язання суперечностей та адаптації до нових життєвих обставин; які у старшому підлітковому віці виявляються більшою мірою [4, с. 114].

Результати дослідження І. Беха підтверджують, що підлітки намагаються наслідувати поведінку дорослих. У зв’язку з цим серед дітей збільшуються випадки непостійної, ситуативної поведінки, їм властиві некритична і занадто оптимістична самооцінка та орієнтація на зовнішні обставини [2, с. 93].

Молодший підліток ще досить щирий, відкритий стосовно дорослих, довіряє їм, орієнтується на їхні норми моралі й цінності виховання, способи мотивації, не протестує проти чисельних заборон, на відміну від старшого підлітка, який відчуває себе більш дорослим і самостійним і вимагає, щоби це визнавали інші. Тому дорослим необхідно змінити ставлення до підлітка: зважати на його ознаки дорослішання, виявляти до нього більше довіри, поваги, такту, надавати більше самостійності.

Висновки представлено у статті дослідження і перспективи подальших наукових розвідок із зазначеного напрямку. Отже, аналіз вікових особливостей дітей молодшого підліткового віку засвідчує сензитивність формування цінності життя у дітей цієї вікової категорії, а також дає змогу побудувати методiku формувального етапу експерименту. Проведене дослідження не вичерпує всіх аспектів досліджуваної проблеми. Подальшого вивчення потребує проблематика, пов'язана з підвищення формування цінності життя у молодших підлітків засобами освітнього процесу; формування цінності життя у різних типах сімей.

Література

1. Бернс Р. Развитие Я – концепции и воспитание / Р. Бернс. – Москва : Прогресс, 1996. – 127 с.
2. Бех І. Д. Виховання особистості : підручник для студ. вищ. навч. закл. / І. Д. Бех. – Київ : Либідь, 2008. – 848 с.
3. Бех І. Д. Особистість у просторі духовного розвитку : навчальний посібник / І. Д. Бех. – Київ : Академвидав, 2012. – 256 с.
4. Гончар Л.В. Теоретико-методичні засади формування батьківсько-дитячих взаємин. : дис. ...докт. пед. наук: 13.00.07 / Гончар Людмила Вікторівна ; Інститут проблем виховання НАПН України. – Київ, 2018. – 510 с.
5. Кравченко Т. В. Соціалізація дітей шкільного віку у взаємодії сім'ї і школи: монографія / Т. В. Кравченко. – Київ : Фенікс, 2009. – 416 с.
6. Пінчук Н. І. Психологічні фактори розвитку технічно обдарованої особистості в підлітковому віці : автореф. дис. ...канд. психол. наук : 19.00.07 / Наталія Іванівна Пінчук ; Ун-т менедж. освіти. – Київ, 2010. – 20 с.
7. Скрипченко О. В. Вікова та педагогічна психологія: навчальний посібник / О. В. Скрипченко, Л. В. Долинська – Київ : Каравела, 2006. – 344 с.
8. Соловьева Н. Р. Воспитание гуманистических межличностных отношений подростков во внеучебной деятельности : дис. ... кан. пед. наук : 13.00.01 / Соловьева Наталья Рудольфовна ; УГАФК. – Челябинск, 2000. – 167 с.
9. Хромова О. Л. Формування позитивного Я-образу у дітей підліткового віку / О. Л. Хромова, Т. В. Кравченко // Виховна діяльність сучасної сім'ї. – 2001. – С. 22-29.
10. Числовська Н. В. Вплив сім'ї на формування шкідливих звичок у дітей / Н. В. Числовська, З. А. Шкіряк-Нижник, І. В. Царенко та ін. // Матеріали круглого столу “Сучасна загальноосвітня школа та репродуктивне здоров'я”. – 2003. – С. 81-82.
11. Шахрай В.М. Проблема формування в підлітків цінності життя у взаємодії школи і сім'ї: концептуальні засади дослідження. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lib.iitta.gov.ua/710648/1/%D0%A8%D0%B0%D1%85%D1%80%D0%B0%D0%B9%20%D0%92.pdf>

References

1. Berns R. Razvytye Ya – kontseptsyy u vospytanye / R. Berns. – Moskva : Prohress, 1996. – 127 s.
2. Bekh I. D. Vykhovannia osobystosti : pidruchnyk dlia stud. vyshch. navch. zakl. / I. D. Bekh. – Kyiv : Lybid, 2008. – 848 s.
3. Bekh I. D. Osobystist u prostori dukhovnoho rozvytku : navchalnyi posibnyk / I. D. Bekh. – Kyiv : Akademvydav, 2012. – 256 s.
4. Honchar L.V. Teoretyko-metodychni zasady formuvannia batkivsko-dytiachykh vzaiemyn. : dys. ...dokt. ped. nauk: 13.00.07 / Honchar Liudmyla Viktorivna ; Instytut problem vykhovannia NAPN Ukrainy. – Kyiv, 2018. – 510 s.
5. Kravchenko T. V. Sotsializatsiia ditei shkilnoho viku u vzaiemodii simi i shkoly: monohrafiia / T. V. Kravchenko. – Kyiv : Feniks, 2009. – 416 s.
6. Pinchuk N. I. Psykholohichni faktory rozvytku tekhnichno obdarovanoi osobystosti v pidlitkovomu vitsi : avtoref. dys. ...kand. psykhol. nauk : 19.00.07 / Nataliia Ivanivna Pinchuk ; Un-t menedzh. osvity. – Kyiv, 2010. – 20 s.
7. Skrypchenko O. V. Vikova ta pedahohichna psykholohiia: navchalnyi posibnyk / O. V. Skrypchenko, L. V. Dolynska – Kyiv : Karavela, 2006. – 344 s.
8. Soloveva N. R. Vospytanye humanystycheskykh mezhlychnostnyikh otnoshenyi podrostkov vo vneuchebnoi deiatelnosti : dys. ... kan. ped. nauk : 13.00.01 / Soloveva Natalia Rudolfovna ; UHAFK. – Cheliabynsk, 2000. – 167 s.

9. Khromova O. L. Formuvannia pozytyvnoho Ya-obrazu u ditei pidlitkovoho viku / O. L. Khromova, T. V. Kravchenko // Vykhovna diialnist suchasnoi simi. – 2001. – S. 22-29.
10. Chyslovska N. V. Vplyv simi na formuvannia shkidlyvykh zvychoh u ditei / N. V. Chyslovska, Z. A. Shkiriak-Nyzhnyk, I. V. Tsarenko ta in. // Materialy kruhloho stolu “Suchasna zahalno-osvitnia shkola ta reproduktyvne zdorovia”. – 2003. – S. 81-82.
11. Shakhrai V.M. Problema formuvannia v pidlitkiv tsinnosti zhyttia u vzaiemodii shkoly i simi: kontseptualni zasady doslidzhennia. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://lib.iitta.gov.ua/710648/1/%D0%A8%D0%B0%D1%85%D1%80%D0%B0%D0%B9%20%D0%92.pdf>

Одержано статтю: 1.02.2019

Прийнято до друку: 15.02.2019

УДК: 37.013

DOI: 10.15330/esu.15.182-187

Надія Кравець,

кандидат педагогічних наук, доцент,
ДВНЗ “Прикарпатський національний
університет імені Василя Стефаника”
(м. Івано-Франківськ, Україна)

Nadiia Kravets,

Candidate of pedagogical sciences (PhD),
Associate Professor, Vasyl Stefanyk Precarpathian
national university (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
westangel@ukr.net

АКСІОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК СОЦІАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН

CULTURE OF AXIOLOGY OF FUTURE PRESCHOOL TEACHER OF PRESCHOOL EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS AS A SOCIAL PHENOMENON

У статті проаналізовано аксіологічну культуру майбутнього вихователя закладів дошкільної освіти як соціальний феномен. Встановлено, що необхідність формування професійної культури студентів ЗВО зумовлена зростаючими вимогами до рівня загальнокультурної, спеціальної і педагогічної підготовки випускників, потребами в постійній професійній самоосвіті й самовихованні, підготовкою майбутніх фахівців до професійного компетентного входження до ринку праці, що потребує готовності й уміння майбутніх вихователів утілювати в життя гуманістичні ідеї, становлення системи сучасних і соціально значущих цінностей у структурі особистості, здатності створювати й передавати цінності. Відповідно одними з найважливіших й актуальних завдань ЗВО є виявлення й оцінка ціннісних пріоритетів сучасного вихователя, розвиток його аксіосфери, аксіологізація професійно-педагогічної діяльності, розробка інваріантного ядра ціннісноорієнтаційних якостей особистості майбутнього вихователя, дослідження специфіки ціннісних орієнтацій у процесі його професійної підготовки.

З'ясовано, що цінності професійної діяльності (загальнолюдські, національні, сімейні, громадянські, особистісні, екологічні, пізнавальні, діяльності та спілкування) тісно пов'язані з культурними цінностями, їх гармонійне поєднання складає фундамент аксіологічної культури майбутнього фахівця. Відповідно поняття “аксіологічна культура” ґрунтується на розумінні культури як системи цінностей, котра, в свою чергу, є інтегративною основою для формування світоглядної, морально-духовної, етичної, естетичної, правової та інших культур особистості, оскільки цінності є універсальною категорією, що органічно входить в усі сфери людської життєдіяльності.

Зроблено висновок, що аксіологічна культура майбутнього вихователя закладів дошкільної освіти відображає рівень його педагогічної майстерності, професійної компетентності, педагогічної культури, здатності до самовиховання та самовдосконалення.